

ประชาธิปไตยของนักการเมืองไม่เหมือนของพระ

เขียนโดย Administrator

วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2010 เวลา 01:31 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 14 กุมภาพันธ์ 2010 เวลา 02:28 น.

หลักประชาธิปไตยของหลวงพ่อไม่เหมือนใคร ประชาธิปไตย ของนักการเมืองคือการรวมหัวกัน
ฉันไม่ชอบชี้หน้าผู้ว่าราชการ จังหวัด ฉันก็รวมหัวกันขับไล่ ร้องเรียนให้เจ้านายเบื่องบนสั่งโยกย้าย
ลักษณะอย่างนี้ไม่ใช่ประชาธิปไตย แต่เป็น เผด็จการหมู

แต่ประชาธิปไตยพระอย่างหลวงพ่อนี้ หลวงพ่อก็มีความห่วงใย ในพระพุทธศาสนา
กลัวพระพุทธศาสนาจะเสื่อม หลวงพ่อก็ศึกษา ธรรมวินัยให้มีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ จนมีคุณธรรม บ้างพอสมควร แล้วเอาคุณธรรมแจกจ่ายให้ประชาชนได้ปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ แล้วก็ไม่เคยกังวลว่าใครจะทำบาปทำกรรมอะไร ไม่เคย กลัวใครจะตกนรก
กลัวแต่ตัวเองจะตกนรก เพราะฉะนั้น จึงพยายาม สร้างความดี
สร้างความดีจนกระทั่งความดีมันเต็มพร้อมแล้ว มันจะล้นออกเหมือนน้ำเต็มตุ่ม
เวลานี้มีคนไปศึกษาธรรมะ ไปถามปัญหา แต่เขายืนยัน แต่ยืนยัน ๖ ทุ่ม ไม่เว้นแต่ละวัน
อันนี้เพราะอะไร เพราะเราสร้างเนื้อสร้างตัวของเราให้มี คุณธรรมพร้อม

ดังนั้น ชาวบ้านทั้งหลายคิดจะสร้างบ้านเมืองให้เป็นประชาธิปไตย มันอยู่ที่ตรงนี้
ใครที่มีลูกมีหลานกำลังเรียน เร่งให้แกเรียน ให้จบ เมื่อเรียนจบแล้วให้หางานทำ
บางที่พ่อแม่อาจมีหนี้สินส่ง ลูกเรียน ให้เขาหาเงินใช้หนี้ใช้สินแทนพ่อแม่ เสร็จแล้วให้เขาเก็บ
หอมรอมริบเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัวให้เป็นหลักเป็นฐาน เมื่อเขาสร้าง
เนื้อสร้างตัวมีที่ดินเป็นของของตน มีบ้านเป็นของของตน มีงานมี การทำ
มีรายได้เลี้ยงตนและครอบครัวให้สบาย ไม่มีหนี้สิน เมื่อ เป็นเช่นนั้น เขาก็เป็น อิสระ
ไม่ต้องตกเป็นทาสของเจ้าหนี้ แล้วก็ไม่ต้องไปหลบหน้าหลบตาว่าเจ้าหนี้เขาจะตามทวง
เมื่อเป็นเช่นนั้น
เขาก็เป็นใหญ่

อธิปไตย แปลว่า ผู้เป็นใหญ่ ไม่ได้หมายความว่า เป็นใหญ่
เหนือเทวดาอินทร์พรหมที่ไหน มันเป็นผู้เป็นใหญ่ เป็นอิสระ เพราะตัวเองช่วยตัวเองได้
ยังแถมรัฐบาลได้เก็บภาษีรายได้จากผลประโยชน์ที่เราแสวงหามาด้วย
เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็เป็นผู้เป็นใหญ่ คนทั้งหลายมารวมกลุ่มกันเข้า เรียกว่า
ประชา

เมื่อประชาพวกนี้มีแต่ผู้เป็นใหญ่ จึงรวมความว่าเป็น
ประชาธิปไตย

อันนี้เป็นแผนการสร้างประชาธิปไตยให้มีในบ้านเมือง
